

عنوان مقاله:

تبیین و بررسی انتقادی نمازشناسی عرفانی در منظومه فکری شیخ احمد العلاوی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در آموزش معارف و تربیت اسلامی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

مجتبی اعتمادی نیا - استادیار، دانشگاه فرهنگیان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی دیدگاه تفسیری شیخ احمد العلاوی (یکی از مشاهیر عارفان شمال آفریقا در قرن بیستم) پیرامون نماز است. در این راستا، اقسام معانی و کاربردهای اصطلاح «صلوه»، معانی رمزی و باطنی اجزاء و ملزومات نماز به مثابه فرضیه ای شرعی مورد مطالعه قرار گرفت. روش پژوهش توصیفی - تحلیلی بوده و نتایج نشان داد که مبتنی بر نمازشناسی عرفانی علاوی، نماز طرحی نمادین از مراحل سلوک عرفانی و مراتب وصول عارفان است که همه اقسام، شرایط، فرایض، سنن و مکروهات آن دربردارنده معانی رمزی و باطنی ناظر به سیر و سلوک عرفانی می باشد. از این منظر، احکام و استنتاجات فقهی ناظر به فرائض دینی، همگی از خاستگاه و آبشخوری تکوینی نشأت می گیرند. رویکرد تفسیری علاوی در شرح و تبیین معانی رمزی و باطنی احکام فقهی همانند بسیاری دیگر از نمونه های مشابه، با چالش هایی نظیر تکلف و ابهام در رمزگشایی از احکام فقهی و نیز طرح توجیهاات متناقض و ناسازگار با یکدیگر و از همه مهم تر، باور به وجود خاستگاه و بنیانی تکوینی برای احکام فقهی معارض و متناقض روبه رو است.

کلمات کلیدی:

نمازشناسی عرفانی، احمد العلاوی، سیر و سلوک عرفانی، احکام فقهی، معانی رمزی، نماز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1496845>

